

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 2006/112/EK irányelv⁽¹⁾ 19. és 29. cikke értelmében vett vagyónátruházásnak minősül e annak a szerződésnek a megkötése, amelynek értelmében egy társaság egy másik társaság részére egy olyan ingatlant ad bérbe, amelyben korábban étteremként meghatározott nyilvános étkeztetési szolgáltatást nyújtottak, beleértve a tárgyi és a leltár szerinti eszközöket is, amennyiben az azt vezető társaság a korábban használt névvel megegyező név alatt ugyanolyan nyilvános étkeztetési tevékenységet folytat egy étteremben?
- 2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén, a fent leírt jogügylet olyan szolgáltatásnyújtásnak minősül e, amely a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének l) pontja értelmében vett, ingatlanok haszonbérbeadásának tekinthető vagy olyan összetett szolgáltatásnyújtásnak minősül, amely nem tekinthető a törvény erejénél fogva ingatlanok adóköteles haszonbérbeadásának?

⁽¹⁾ HL 2006 L 347., 1. o.

Az Amtsgericht Darmstadt (Németország) által 2018. január 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Topfit e.V., Daniele Biffi kontra Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(C-22/18. sz. ügy)

(2018/C 123/17)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Darmstadt

Az alapeljárás felei

Felperesek: Topfit e.V., Daniele Biffi

Alperes: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 18., az EUMSZ 21. és az EUMSZ 165. cikket, hogy valamely tagállam sportszövetségének atlétikai szabályzatában foglalt olyan előírás, amely a nemzeti bajnokságokon való részvételt valamely tagállam állampolgárságához köti, tiltott hátrányos megkülönböztetést valósít meg?
2. Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 18., az EUMSZ 21. és az EUMSZ 165. cikket, hogy valamely tagállami sportszövetség meg nem engedett módon hátrányosan megkülönbözteti az adott tagállam állampolgárságával nem rendelkező amatőr sportolókat azáltal, hogy bár lehetővé teszi számukra a nemzeti bajnokságokon való részvételt, azonban őket csak „versenyen kívül” vagy „értékelés nélkül” engedi indulni, és nem engedi a döntő futamokon vagy döntő küzdelemben való részvételüket?
3. Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 18., az EUMSZ 21. és az EUMSZ 165. cikket, hogy valamely tagállam sportszövetsége meg nem engedett módon hátrányosan megkülönbözteti az adott tagállam állampolgárságával nem rendelkező amatőr sportolókat azáltal, hogy kizárja őket a nemzeti címek, illetve a helyezések elnyeréséből?

Az Administrativen sad Sofia-grad (Bulgária) által 2018. január 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – „Elektrozapredelenie Jug” EAD kontra Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(C-31/18. sz. ügy)

(2018/C 123/18)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad Sofia-grad

Az alapeljárás felei

Felperes: „Elektrozapredelenie Jug” EAD

Alperes: Komisia za energijno i vodno regulirane (KEVR)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2009/72 irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 3. és 5. pontját, hogy az elosztórendszer átviteli rendszertől, valamint ennek megfelelően a villamos energia „elosztási” és „átviteli” tevékenységek egymástól való elhatárolásának egyetlen kritériuma a feszültségi szint és, hogy – a rendszerfelhasználókat a rendszer egyik vagy másik fajtájához (átviteli vagy elosztórendszerhez) történő hozzárendelésével kapcsolatos cselekvési szabadságuk ellenére – a tagállamok számára nem megengedett, hogy a tevékenység kifejtéséhez használt vagyontárgyon fennálló tulajdont az átviteli és az elosztási tevékenység közötti kiegészítő elhatárolási kritériumként vezessék be?
- 2) Amennyiben az első kérdésre igenlő a válasz: a közepes feszültségű rendszerhez csatlakozó villamosenergia-fogyasztókat minden esetben az adott területre engedéllyel rendelkező elosztórendszer-üzemeltető fogyasztójaként kell-e kezelni, mégpedig függetlenül azon létesítmény tulajdoni viszonyaitól, amelyhez az érintett fogyasztó elektronikus berendezéseit csatlakoztatják, és függetlenül a szerződésektől, amelyeket a fogyasztó közvetlenül az átviteli rendszer-üzemeltetővel kötött?
- 3) Amennyiben az első kérdésre nemleges a válasz: a 2009/72 irányelv értelme és célja alapján elfogadhatóak-e az olyan nemzeti rendelkezések, mint az energiáról szóló törvény 1. § -ának az energiáról szóló törvényhez fűzött kiegészítő rendelkezések 20. pontjával összefüggésben értelmezett a 44. pontja, amely szerint a „villamos energia átvitele” a villamos energia szállítása az átviteli rendszeren keresztül, míg a „villamosenergia-átviteli rendszer” azoknak a villamos energia vezetéknek és berendezéseknek az összessége, amelyek a villamos energia átvitelét, magasfeszültségről közép feszültségre történő átalakítását és az energiaáramlás újraosztását szolgálják? Ugyanezen feltételek között elfogadható-e az olyan nemzeti rendelkezés, mint az energiáról szóló törvény 88. cikkének (1) bekezdése: „A villamos energia elosztását és a villamosenergia-elosztó rendszerek üzemeltetését olyan elosztórendszer-üzemeltetők végzik, akik egy meghatározott területen az ilyen rendszerek tulajdonosai és az adott területre vonatkozóan rendelkeznek a villamos energia elosztására vonatkozó engedéllyel”?

⁽¹⁾ A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 55. o.).

2018. február 14-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Olasz Köztársaság

(C-122/18. sz. ügy)

(2018/C 123/19)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: G. Gattinara és C. Zadra meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy mivel az Olasz Köztársaság elmulasztotta és továbbra is elmulasztja biztosítani, hogy kereskedelmi tartozásaiak kifizetése tekintetében a hatóságok ne haladják meg a 30, illetve 60 naptári napot, nem teljesítette a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvből (HL 2011. L 48, 1. o., helyesbítések: HL 2012. L 233., 3. o. és HL 2015. L 218., 82. o.) és különösen az ezen irányelv 4. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— az Olasz Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.